

۴. تشکیل انجمن کتابداری که خواست اصلی کتابداران کشور است می‌تواند در جوار سایر فعالیتهایش به امر ارزیابی فعالیتهای آموزشی مراکز آموزش کتابداری اقدام نماید و در این رابطه دستورالعملها و خط مشی های لازم الاجرائی تدوین کند.

۵. چند پیشگی اساتید این رشته که یا به دلیل عدم جوابگویی مادی دانشگاهی که به عنوان مدرس تمام وقت در آن به کار اشتغال دارند و یا به سبب نیاز فزاینده مراکز آموزشی به مدرسان باتجربه صورت می‌گیرد، امری رایج است و این مسأله از کیفیت تدریس آنها در هریک از مراکز آموزشی می‌کاهد. اگر وزارتخانه های فرهنگ و آموزش عالی یا بهداشت، درمان و آموزش پزشکی که هریک به نوعی درگیر امر آموزشی کتابداری و اطلاع رسانی هستند ترتیبی اتخاذ نمایند که نیازهای اساتید شاغل در هر مرکز آموزشی در همان مرکز به نحو احسن برآورده شود و در نتیجه آنها تمامی نیروی خود را در خدمت همان مرکز قرار دهند، هم کیفیت آموزشی در مراکز مختلف بالا تر خواهد رفت و هم اساتید از سرگردانی و چندپیشگی رهایی خواهند یافت و هم بتدریج نیروهای جوانتری به تدریس در مراکز مختلف اشتغال پیدا خواهند نمود.

۶. در حال حاضر تشتت آراء و عقاید در گروههای آموزشی کتابداری به حدی نمود یافته است که گاهی جلوههایی از اختلاف و تعارض بین آنها بروز می‌نماید و جای آن دارد که جلسات هماهنگی منظمی برگزار گردد که گروههای مختلف آموزشی در محیطی دوستانه به حل و فصل مشکلاتی که احياناً در روابط بین آنها وجود دارد بپردازند و بدیهی است که جامعه کتابداری ایران از هماهنگی و وحدت رویه میان گروههای مختلف آموزش کتابداری سود فراوان خواهد برد.

پیشنهادهایی برای بهبود امر آموزشی در این رشته مفید به نظر می‌رسد که به شرح زیر می‌توان عنوان کرد:

۱. از آنجا که دانش آموختگان کتابداری و اطلاع رسانی پس از فراغت از تحصیل (در مقاطع مختلف) آشنایی بسیار اندکی با تکنولوژی جدید بخصوص در زمینه کامپیوتر و علوم وابسته به آن دارند، پیشنهاد می‌شود که تعداد واحدهای بیشتری در این زمینه در دروس این رشته گنجانده شود.

۲. در حال حاضر دروس خاصی در دوره های مختلف تدریس می‌شود که در بسیاری موارد برای دانشجویان تکراری است. پیشنهاد می‌شود که بررسی عمیقی در کلیه دروس مقاطع مختلف صورت گیرد و دروس تکراری آنها حذف و هر واحد درسی فقط در یک مقطع تدریس شود و در سایر مقاطع درسی به آن نام وجود نداشته باشد.

۳. کارهای تحقیقی کلاسی فاقد هرگونه خط مشی مدون در انتخاب موضوع، نحوه انجام کار، کاربرد مشخص، تقدم و تأخر نسبت به کارهای دیگر است. پیشنهاد می‌شود که در مرکزی تحت عنوان «مرکز تحقیقات کتابداری» که می‌تواند مستقل یا زیر نظر کتابخانه ملی فعالیت کند کلیه نیازهای تحقیقاتی مربوط به حوزه کتابداری و اطلاع رسانی مورد بررسی قرار گیرد و گزارشهای تحقیقی مناسب برای مقاطع مختلف تحصیلی پیشنهاد شود و جایگاه هر تحقیق در یک ساختار تزاروسی نسبت به سایر تحقیقات مشخص شود. این مرکز علاوه بر این کار می‌تواند محلی باشد که کلیه سازمانهای علمی و تحقیقاتی کشور نیازهای خود را در زمینه کتابداری و اطلاع رسانی به آنجا منعکس نمایند.

